

"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNETI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

☒ : H-2095 Pilisszántó, Boldog Özséb utca 26.

☎ : (+36/06-26) 337-975 ; ✉ : paradi.jozsef@gmail.com

Web: <http://www.szbmrtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapján

Tárgy: *Emléktábla*

**KÖRLEVÉL
(2023-515)**

Tisztelt Tagtársak, kedves Szimpatizánsok!

Ezúton tájékoztatlak Benneteket arról, hogy tudományos társaságunkhoz számos olyan megkeresés érkezik amellyel nem foglalkozunk, mivel a témája nem sorolható be nemzeti rendvédelem-történetünk körébe, vagy más okok miatt nem tartjuk időszerűnek, illetve célszerűnek a felvetés érdemi kezelését. A napokban azonban olyan értesítést kaptam, amit nem lehetett kihagyni. Ezen felhívás szövegét ezúton teszem közzé. Tévedés ne essék. Az én olvasatomban nem az a lényeg, hogy ki és milyen összegű adományt képe juttatni — az egyébként nemes cél elérése érdekében — a felhívás kibocsájtójához.

Álláspontom szerint a dolog lényege abban rejlik, hogy — a magyar társadalom elanyagiasodási folyamata, a haza és a nemzet fogalmát elavultnak hirdetőik ellenére — akadnak olyanok is, akik anyagi ellenszolgáltatás nélkül tárják fel eleink hősi tetteit és a hősök emléke ápolási lehetőségének megteremtése érdekében gyűjtést is indítanak.

Ezen elvi megközelítés nyomán hoztam létre jelen körlevelet, melyhez csatoltan küldöm a FELHÍVÁS eredeti szövegét. Azt azonban hozzá kell fűzőm, hogy a felhívást aláíró személyt nem ismerem. Ezért senkit sem beszélek le arról, hogy az adománya átutalását megelőzően tájákozzék az adománygyűjtés etikai körülményeit illetően.

Az emléktáblára gyűjtés kapcsán ragadom meg az alkalmat arra, hogy visszapillantás tudományos társaságunk közreműködésével létesített emléktáblákra, illetve azokra az emlékhelyekre, amelyeknek a kialakításában valamilyen formában részt vállaltunk, vagy a létesítéséről értesítést kaptunk. A Budai Várban két emléktábla léte is tudományos társaságunkhoz kapcsolódik. Az egyik emléktábla a néhai belügyi tárca, jelenleg az MTA várbeli épületének, a másik pedig a Hadtörténeti Intézet és Múzeum belső udvarának a falán található. A Hadtörténeti Intézet és Múzeum épületének az udvarán létesített emléktáblának a sorsáról — melyet a római katolikus egyház is megáldott — sajnos annak ellenére sincsen információ, hogy levéllel fordultunk a honvédelmi tárca vezetőjéhez, aki azonban nem reagált a kérdésünkre. A néhai Szép Ilonka villamos-remiz melletti emléktábla az MTA várbeli épületének az emléktáblájához hasonlóan emlékeztet a felállítás helyén történetekre. Hasonló szerepet tölt be a koncepció per áldozataként kivégzett Verőcei lakos emléktáblája a Dunakanyarbeli Verőcén. Nem a

tudományos társaságunk közreműködésével, azonban szellemi és erkölcsi támogatásával hozták létre a néhai Mozdony utcában a magyarországi tanácsköztársaság időszakában az állami terrorszervezet által bestiális módon meggyilkolt három tiszt emlékét őrző márványtablát. Ezen emlékhelyek a rendszerváltás utáni időben jöttek létre. Ismét áll azonban — a Balaton déli partja mentén — egy obelix, amely szolgálatteljesítés közben hősi halált halt katonailag szervezett fegyveres őrtestület tagjának állít emléket. Annak ellenére, hogy a II. világháború után a feledés homályába veszett az emlékhely léte, ebből fakadóan pedig kis híján fizikailag is megsemmisült. A település helytörténeteinek aktivitása mentette meg az obelixet a teljes fizikai pusztulástól és a helyreállítása érdekében indított mozgalom következtében hirdeti napjainkban is immár megújulva a rend védelmének győzelmét a bűnözés felett.

Nemzetünk utóbbi két évszázadának története sajnálatos módon bővelkedik az igaztalanul meghurcoltak és ártatlanul elpusztítottak szomorú eseményeivel. Ebben a helyzetben reménytelennek gondoltuk azt, hogy valamennyi áldozat számára emléket állítsunk. Ehelyett a történelmi tények feltárását és közkinccsé tételét végezzük kapacitásunk keretei között. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a meggyilkoltak — a látszattörvények alkalmazása nyomán megvalósított kivégzéseket is gyilkosságnak gondoljuk — emlékének az ápolásával nem értenénk egyet. A hazáért, a magyar nemzetért sokan és sokféleképpen áldozták az életüket. Úgy gondolom, hogy mindnyájuk emléke előtt kötelessége tisztelegnie az utóknak. ezért találkozott egyetértésünkkel a „FELHÍVÁ”-ban szereplő kezdeményezés.

Nemzeti rendvédelem-történetünk műveléséhez, illetve a gondozást elősegítő tevékenységhez további eredményeket kívánok!

Pilisszántó, 2023.X.24.

—

***Dr. PARÁDI József**
a társaság elnöke*

U.i.: A 2022-461. körlevélben „Dombormű feltárás” tárgy megnevezéssel, „Egy dombormű hányattatott sorsa” címmel 10 oldal terjedelemmel már alkalmam nyílt összefoglalni tudományos társaságunknak a témakörben megvalósított cselekedeteit. Ezen írás — amely elérhető tudományos társaságunk honlapján — bővebb információt nyújthat a részletek iránt érdeklődők számára.

„A rég meghalt ősök ismét újra élnek,
ha nevüket őrzik hálás nemzedékek.”

FELHÍVÁS

A Magyar Tiszti Arany Vitézségi Érem egyike volt a legmagasabb rangú magyar katonai kitüntetésnek a második világháború során. Csakis rendkívüli haditettekért és kivételes harctéri bátorságért ítéltek oda, sok esetben sajnos már csak posztumusz. Eszméi értékét mutatja az is, hogy mindössze huszonhárom esetben adományozták.

Marjay Tamás huszár hadnagy egyike volt ezeknek a bátor katonatiszteknek, hiszen 1945 januárjában a Vértesben folyó ádáz harcok során olyan fokú bátorságról és küzdőszellemről tett tanúbizonyságot, amely párájt ritkítja.

A Magyar Tiszti Arany Vitézségi Érem Magyarország Főméltóságú Kormányzója haduri jogánál fogva, a magyar királyi honvéd vezérkar főnökének előterjesztésére, az ellenség előtt végrehajtott s beigazoltan a férfias önfeláldozás és a személyes bátorság, igen magas fokáról tanuskodó fegyvertények vagy cselekmények elismeréséül a magyar királyi honvédség és csendőrség tisztjei számára adományozza.

Nem szabad hagyni, hogy neve feledésbe merüljön, hiszen tettei ékesen bizonyították, hogy a magyar huszár nem csak egyszerű lovas katoná, sokkal inkább a magyar hadierények és virtus alakot öltött eszenciája. Marjay Tamás örökérvényű értékeket testesített meg, a mai kor embere előtt is követendő példaként szolgálhat. Éppen ezért születésének 100. évfordulóján szeretnék méltó emléket állítani neki.

A tervezett emléktábla méretében és megjelenésében is komoly és tekintélyt parancsoló. A 80 cm hosszú, 60 cm széles és 2 cm vastag fekete színű gránittáblán nagyméretű gravírozott portréval, valamint homokfúvással készült és aranyszínű festékkel kifestett szöveges részekkel. Az emléktábla a Veszprém vármegyei Pápateszér községben kerül elhelyezésre, ahol Marjay Tamás nyugszik szereteti körében.

**Helyszín: Pápateszér, I. és II. világháborús emlékmű,
a Szűz Mária neve római katolikus templom előtti téren**

Időpont: 2023. december 2. (szombat) 14:00

A kivitelező cég komoly szakmai tapasztalattal és referenciákkal rendelkezik. Az emléktáblát 401.320,- forintból tudják legyártani, Pápateszérrre szállítani és ott szakszerűen felhelyezni.

Nagy tisztelettel arra szeretném kérni, hogy amennyiben módjában áll, úgy hozzáam hasonlóan Ön is támogassa anyagilag az emléktábla megvalósítását, járuljon hozzá a nemes ügyhöz, hogy közös erővel és összefogással állíthassunk méltó emléket egy kivételes magyar katonahősnék. Önzetlen felajánlását az alábbi bankszámlaszámra várom és köszönettel fogadom:

Számlaszám (belföldi, forint utaláshoz): **75000129-13333348**

Számlatulajdonos: **Huszár András**

Számlavezető bank: **MBH Bank Nyrt.**

A közlemény rovatba legyen szíves beírni: **Marjay Tamás**

Szeretném kihangsúlyozni, hogy a kezdeményezésem civil és teljes mértékben nonprofit. Ha a szükségesnél nagyobb összeg gyűlné össze, úgy azt hasonló jellegű, katonahőseink előtt tisztelgő emléktáblákra kívánom fordítani.

Tisztelettel,

Huszár András
amatőr történelemkutató
Tel.: 06-20/313-8033
E-mail: andras@synetic.hu

